YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)

17 päivänä syyskuuta 1998 *

Asiassa T-271/94 (92),

Eugénio Branco, Ld.[a], Portugalin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Lissabon, edustajanaan asianajaja Bolota Belchior, Vila Nova de Gaia, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Jacques Schroeder, 6 rue Heine,

hakijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinä oikeudellisen yksikön virkamiehet Ana Maria Alves Vieira ja Knut Simonsson, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa hakija vaatii oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-271/94, Branco vastaan komissio, 11.7.1996 antaman tuomion (Kok. 1996, s. II-749) johdosta,

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja M. Jaeger,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Hakemuksen perustana olevat tosiseikat

1 Eugénio Branco, Ld.ª -niminen, Portugalin oikeuden mukaan Lissabonissa perustettu yhtiö (jäljempänä Branco) on 22.7.1994 nostamallaan kanteella, joka kirjattiin numerolla T-271/94, vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan päätöksen, jonka komission väitetään tehneen ja jolla yhtäältä hylättiin Brancon tekemä Euroopan sosiaalirahaston taloudellisten tukien saldon maksupyyntö ja toisaalta alennettiin näitä taloudellisia tukia ja velvoitettiin palauttamaan Euroopan sosiaalirahaston ja Portugalin valtion aikaisemmin maksamat ennakot.

2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa T-271/94, Branco vastaan komissio, 11.7.1996 antamallaan tuomiolla (Kok. 1996, s. II-749), että kannetta ei oteta tutkittavaksi, mutta velvoitti komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3 Branco vaati kirjeellään, jota ei ollut päivätty, komissiota korvaamaan sille aiheutuneet asianajokulut ja -palkkiot, joiden määrä oli 2 633 319 Portugalin escudoa (PTE).

4 Branco toisti vaatimuksensa 18.4.1997 päivätyllä kirjeellään.

5 Komissio ei vastannut näihin kirjeisiin.

Asianosaisten vaatimukset ja oikeudenkäyntimenettely

6 Branco on 9.10.1997 jättämällään hakemuksella vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdan nojalla, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— vahvistaa korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi 2 633 319 PTE ja

— velvoittaa komission korvaamaan myös tästä oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista koskevasta oikeudenkäynnistä aiheutuvat kulut.

7 Komissio esitti 11.12.1997 huomautuksensa ja vaati, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää hakemuksen tutkimatta ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti 18.2.1998 päivätyllä kirjeellään komissiota ilmoittamaan, riitauttaako tämä Brancon korvattaviksi vaatimien oikeudenkäyntikulujen määrää, ja mikäli riitauttaa, millä perusteella.

9 Komissio ilmoitti 10.3.1998 päivätyllä kirjeellään, että se riitauttaa tämän määrän, koska se oli arvioitu liian suureksi. Komissio väitti yhtäältä, että asiassa T-271/94 ja asiassa T-85/94, jossa myös oli vaadittu oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista, esitetyt kirjelmät muistuttivat toisiaan, ja toisaalta, että komission asiamiehen asiassa T-271/94 käyttämä tuntimäärä oli noin puolet Brancon ilmoittamasta tuntimäärästä.

Tutkittavaksi ottaminen

10 Komissio väittää, että oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista koskeva hakemus on jätettävä tutkimatta, koska oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta ei ollut syntynyt tätä ennen riitaa ja koska ei ollut esitetty "tehokasta todistetta tästä toimivaltaisessa viranomaisessa syntyneestä riidasta".

11 Komissio toteaa, että Branco oli esittänyt oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevan vaatimuksensa varainhoidon valvontaa käsittelevälle pääosastolle (PO XX). Komission mukaan tällä pääosastolla ei kuitenkaan ole toimivaltaa maksaa oikeudenkäyntikuluja. Oikeudellisen yksikön rahoitusasioita hoitava ryhmä on todellisuudessa toimivaltainen näissä asioissa. Komission mukaan Branco tietää tämän kokemuksesta, mistä on osoituksena asioiden T-89/94 (92) ja T-89/94 (122) (92) yhteydessä käyty kirjeenvaihto.

12 On todettava, että kun otetaan huomioon komission ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 18.2.1998 tekemään kysymykseen 10.3.1998 antama vastaus, on sen, ettei komissio vastannut oikeudenkäyntikulujen korvaamispyyntöihin eikä ryhtynyt minkäänlaisiin toimenpiteisiin niiden johdosta, tulkittava merkitsevän oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta syntynyttä riitaa työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

13 Väite, jonka mukaan korvausvaatimusta ei ole esitetty toimivaltaiselle yksikölle, on hylättävä. Tämän vaatimuksen vastaanottaneen komission yksikön velvollisuutena on ollut toimittaa vaatimus toimivaltaiselle yksikölle, eikä oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamisesta tehdyn vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen voi riippua oikeudenkäyntikulujen maksamiseen velvoitetun toimielimen sisäisestä organisaatiosta.

14 Näin ollen ehdottomien oikeudenkäyntiedellytysten puuttumista koskeva komission väite on hylättävä.

Asiakysymys

15 Hakija esittää, että sen vaatima 2 633 319 PTE:n määrä sisältää matka- ja oleskelukuluja 293 319 PTE sekä asianajajan palkkioita 1 170 000 PTE ja sen palkkaaman taloustieteilijän palkkioita 1 170 000 PTE.

16 Matka- ja oleskelukuluista hakija toteaa, että koska istunto pidettiin aamulla, sen asianajajan piti matkustaa edellisenä päivänä ja yöpyä Luxemburgissa. Se täsmensi, että edullisin reitti Porton ja Luxemburgin välillä oli lento Portosta Pariisiin, josta jatkettiin junalla Luxemburgiin. Lisäksi paluumatkalla oli yövyttävä hotellissa Pariisissa, koska Luxemburg-Pariisin juna oli perillä vasta kello 18.00, ja ensimmäinen lentokone lähti Pariisista Portoon vasta seuraavana aamuna kello 7.00.

17 Asianajajan palkkioista (1 000 000 PTE lisättynä arvonlisäverolla, joka lain mukaan on 17 prosenttia) hakija toteaa, että sen asianajaja käytti tähän asiaan yli 70 tuntia, matkustusaikaa lukuun ottamatta. Vaadittua summaa voidaan hakijan mukaan perustella ennen kaikkea käytetyllä ajalla, asian vaikeudella ja sillä, että kyseessä oli huomattava taloudellinen intressi. Hakijan asianajajan oli erityisesti pitänyt hakijan mukaan perehtyä kahteen kyseistä ammatillista koulutusta koskevaan asiakirjakansioon (noin 100 nidettä, joissa oli tuhansia sivuja), osallistua useisiin kokouksiin niiden taloustieteilijöiden kanssa, jotka olivat panneet koulutustoiminnan alulle, kehittäneet sitä, osallistuneet siihen ja päättäneet siitä, kerätä ja arvioida asiaa koskevaa oikeuskäytäntöä ja oikeuskirjallisuutta yhteisön oikeuden alalta, laatia kannekirjelmä, tutkia vastine, laatia vastauskirjelmä, perehtyä useisiin oikeudenkäyntimenettelyn aikana esitettyihin vaatimuksiin ja valmistautua istuntoon.

18 Taloustieteilijän palvelujen käyttäminen puolestaan oli hakijan mukaan välttämätöntä kumoamiskanteen nostamiseksi. Tätä koskevat palkkiot ovat perusteltuja, kun otetaan huomioon näin suoritettu työ ja tähän käytetty aika.

19 On muistutettava siitä, että työjärjestyksen 91 artiklan b kohdan mukaan katsotaan korvattaviksi oikeudenkäyntikuluiksi "asianosaisille asian käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kustannukset, erityisesti matka- ja oleskelukulut, sekä asiamiehen, avustajan tai asianajajan palkkio".

20 Esillä olevassa asiassa 293 319 PTE:n määrään sisältyy asianajajan matka- ja oleskelukulujen lisäksi myös João Brancon matka- ja oleskelukulut. Muiden kuin asianajajan matka- ja oleskelukulut ovat korvattavia kuitenkin ainoastaan, jos näiden henkilöiden läsnäolo on välttämätöntä oikeudenkäyntimenettelyssä (asia 24/79, Oberthür v. komissio, tuomio 17.9.1981, Kok. 1981, s. 2229, 2 kohta). Koska João Brancon läsnäolo istunnossa ei ollut välttämätön, hänen matka- ja oleskelukulunsa eivät ole työjärjestyksen 91 artiklan b kohdassa tarkoitettuja "välttämättömiä kus-

tannuksia". Koska João Brancolle aiheutuneet kulut ovat siten puolet vaaditusta summasta, esillä olevassa asiassa on korvattava vain puolet tästä eli 146 000 PTE, arvonlisävero mukaan luettuna ja seuraavaan kokonaislukuun pyöristettynä.

21 Hakijan palkkaaman taloustieteilijän palkkioiden osalta on todettava, ettei asiakirjoista käy ilmi, että tämän toimenpiteet olisivat olleet välttämättömiä. Tätä koskevat palkkiot eivät siten ole työjärjestyksen 91 artiklan b kohdassa tarkoitettuja "välttämättömiä kustannuksia".

22 Hakijan avustajan palkkioiden osalta on muistutettava siitä, että yhteisön tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa vahvistaa niiden palkkioiden määrää, jotka asianosaisten on maksettava omille asianajajilleen, vaan se määrä, jonka osalta asianosaisen, joka on velvoitettu korvaamaan oikeudenkäyntikulut, on ne korvattava (asia 318/82, Leeuwarder Papierwarenfabriek v. komissio, määräys 26.11.1985, Kok. 1985, s. 3727, 2 kohta ja asia T-24/89, Tagaras v. yhteisöjen tuomioistuin, määräys 25.2.1992, Kok. 1992, s. II-153, 13 kohta). Koska asianajajien palkkioiden määrää koskevia yhteisön oikeuden säännöksiä ei ole, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on vapaasti arvioitava asiassa esille tulleita seikkoja ottaen huomioon oikeudenkäynnin kohde ja luonne, sen merkitys yhteisön oikeuden kannalta, kuten myös asian vaikeusaste, riita-asian oikeudenkäynnin asiamiehille tai avustajille aiheuttaman työn määrä ja oikeudenkäynnin taloudellinen merkitys asianosaisille (asia C-294/90, British Aerospace v. komissio, määräys 30.11.1994, Kok. 1994, s. I-5423, 13 kohta ja asia T-2/93 (92), Air France v. komissio, määräys 17.4.1996, Kok. 1996, s. II-235, 21 kohta).

23 Esillä olevasta asiasta ei ole voinut aiheutua suuria vaikeuksia, ja sen merkitys on yhteisön oikeuden kannalta vähäinen.

24 Korvattavien asianajajan palkkioiden määrän arvioimiseksi on syytä ottaa huomioon

— asian tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin perehtymiseen sekä kirjelmien kirjoittamiseen tarvittava aika, kun kantajan vastauskirjelmän perusteluilla tavallaan toistetaan oikeudenkäyntiväitteeseen tehdyillä huomautuksilla esitetyt perustelut, ja kun toisaalta vastaajan perustelut eivät olleet selvät;

— välttämättömyys valmistautua istuntoon;

— matkustusaika asianajajan saapuessa istuntoon;

— asiaan liittyvät taloudelliset intressit.

25 Näiden arviointiperusteiden perusteella asian T-271/94 oikeudenkäyntikuluina korvattavien asianajajan palkkioiden määräksi vahvistetaan 1 170 000 PTE, johon sisältyy 17 prosentin suuruinen arvonlisävero.

26 Koska tässä määrässä on otettu huomioon kaikki tämän määräyksen antamiseen saakka asiaan liittyneet seikat, ei ole syytä erikseen lausua niiden oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta, jotka ovat aiheutuneet asianosaisille myös tästä oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista koskevasta oikeudenkäyntimenettelystä.

27 Edellä olevasta seuraa, että korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrä on 1 316 660 PTE, johon sisältyy arvonlisävero.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

Asiassa T-271/94 korvattaviksi määrättyjen oikeudenkäyntikulujen kokonaismääräksi vahvistetaan 1 316 660 PTE, johon sisältyy arvonlisävero.

Annettiin Luxemburgissa 17 päivänä syyskuuta 1998.

H. Jung

kirjaaja

J. Azizi

viidennen jaoston puheenjohtaja